

beure de garrafetes que comprem. Correus aci no arriba..."

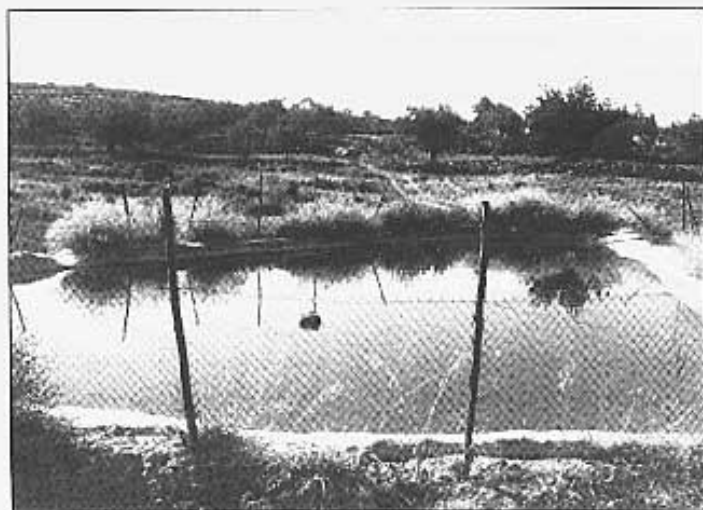
Encara que tot açò parega difícil, Carmen i la seua família viuen bé i a gust. Gerard em comentava que aci no es respira cap tipus de contaminació, que la mar està a quinze minuts (des del Mas es veu) i que com no sent cap soroll un pot passar-se el dia dormint i menjant. Rosa Maria també es troba molt bé al Mas de Carruano i comenta que podent passar les vacances a prop de la platja ella ha preferit el Mas. Gerôme, encara que només té des-set anys, no es troba a soles. Ell agarra la bicicleta de muntanya i recorre els camins del voltant. Gràcies a tots ells per haver-me atès tant bé.

Eren ja prop de les vuit quan vaig deixar el Mas de Carruano. Mas que es troba molt ben conservat, amb les terres del voltant treballades, amb bona comunicació (cap a Torreblanca o cap a les Coves) i en bones condicions per a habilitar-lo.

Però bé. Ja es feia tard i la idea d'una bona amanida sobre la taula acompanyada de mig meló d'Alger em donaren ales de cara cap a casa.

Gerôme, Rosa Mari, Gerard i Carmen.

Bassa que es troba darrere del Mas.

Antonia del Mas de Tirijà.